

Koszalin, dnia 26 stycznia 2024 r.

DECYZJA

Na podstawie:

- art.138 § 2 oraz § 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2023., poz. 775 ze zm.);
- art. 80 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.);
- art. 1 ust. 1 i ust.2, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 570),

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodnicząca -Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie - Iwona Szaranek

- Joanna Mojska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2024 r. odwołań, od wydanej w dniu 20 września 2023r. przez Burmistrza Drawskiego Pomorskiego, decyzji nr ROŚ. 6220.13.5.2022.ICH, odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego Mielenko Drawskie MD” na gruntach działki nr 119/27, obręb Mielenko Drawskie gm. Drawsko Pomorskie, orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 20 września 2023 r. znak RDOŚ.13.5.2022.ICH Burmistrza Drawskiego Pomorskiego po rozpatrzeniu wniosku złożonego w imieniu Pana - przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą:

odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD realizowanego na działce ewidencyjnej nr 119/27 obręb Mielenko Drawskie, GM. Drawsko Pomorskie, pow. drawski, woj. zachodniopomorskie. W motywach rozstrzygnięcia podano, iż w ocenie organu planowane przedsięwzięcie narusza ustalenia obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ponieważ obowiązujący dla przedmiotowej działki miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Drawsko Pomorskie nie wskazuje jednoznacznie na możliwość eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego.

wniósł także pełnomocnik działający w imieniu inwestora. Odwołania złożone przez wskazane powyżej strony postępowania będące właścicielami nieruchomości sąsiednich są sformułowane w sposób tożsamy językowo i zmierzają do zaskarżenia w całości wydanego rozstrzygnięcia i uchylenia zaskarżonej decyzji organu I instancji w całości a sprawy przekazania do ponownego rozpoznania celem przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego. W ocenie odwołujących stanowisko organu, jakoby plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego powinien wprost ustalać przeznaczenie terenu jako PE, tj. tereny do eksploatacji powierzchniowej kruszyw naturalnych jest błędne i pozostaje w sprzeczności z treścią obowiązujących przepisów prawa.

Istotne jest bowiem odniesienie do przedsięwzięć takich jak wydobywanie kopalin ze złóż, nie jest konieczne stwierdzenie zgodności z ustaleniami mpzp, a jedynie, że przedsięwzięcie nie naruszy ustaleń mpzp. W dalszej części stanowiska podano, iż planowane przedsięwzięcie nie narusza ustaleń mpzp jednakże w ocenie odwołujących przedsięwzięcie stoi w absolutnej sprzeczności z postanowieniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Drawsko Pomorskie. Zgodnie z treścią art. 78 załącznika 3 (studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Drawsko Pomorskie-ustalenia generalne do uchwały nr XLIX/418/2021 Rady Miejskiej w Drawsku Pomorskim z dnia 26 sierpnia 2021 r.- obszary wskazane na rysunku studium, w tym złoża kopalin pospolitych, mogą podlegać eksploatacji zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym ze względu na potrzebę sformułowania szczególnych uwarunkowań wynikających z potrzeby ochrony warunków i jakości życia mieszkańców, na obszarze terenów całej Gminy Drawsko Pomorskie, wprowadza się ograniczenia polegające na lokalizacji kopalń kruszywa naturalnego, ich eksploatacji i lokalizacji dróg transportu kruszywa w odległości od strefy zamieszkałej i siedlisk ludzkich nie mniejszej niż 500 m.

Wyznaczenie nowych terenów górniczych poza obszarami wyznaczonymi w rysunku studium może odbywać się w drodze sporządzenia mpzp przy uwzględnieniu zasad ochrony środowiska przyrodniczego i uniknięciu lub minimalizacji kolizji z wartościami przyrodniczymi oraz zapewnieniu ochrony warunków i jakości życia mieszkańców. Jak podano w dalszej części stanowiska organ stanowiący Gminy, jako twórca polityki przestrzennej Gminy, dokonuje autointerpretacji uchwalonego przez siebie studium w zakresie oceny zgodności z nim projektu planu. W ramach tego władztwa nie może jednak wyjść poza ogólne ustalenia wynikające ze studium. Stopień związania planów ustaleniami studium zależy w dużym stopniu od brzmienia ustaleń studium. Jednym z założeń polityki przestrzennej Gminy jest stopień związania planowania miejscowego przez ustalenia studium, który w zależności od szczegółowości ustaleń studium może być silniejszy lub słabszy. Ustalenia studium nie muszą być przeniesione wprost do postanowień mpzp, ale nie mogą również być ze sobą sprzeczne. Plan miejscowy ma stanowić uszczegółowienie zapisów zawartych w studium, ale nie ich dowolną interpretację, tym bardziej całkowitą zmianę. Powyższa niezgodność planowanej inwestycji z ustaleniami generalnymi uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Drawsko Pomorskie powoduje brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę wobec czego organ winien odmówić wydania decyzji.

W odwołaniu inwestora reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika podano, że stanowisko organu I instancji jest błędne i niezgodne z przedłożoną w sprawie dokumentacją oraz przepisami obowiązującego prawa, a także orzecznictwa w tym zakresie, bowiem w obowiązującym dla działki nr 119/27 obręb Mielenko Drawskie mpzp nie znajduje się zakaz wydobycia kopaliny, zaś zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest konieczne stwierdzenie zgodności z ustaleniami mpzp, a jedynie, że przedsięwzięcie nie narusza ustaleń mpzp. Dla stwierdzenia braku sprzeczności nie są konieczne ustalenia w planie wskazujące na dopuszczalność takiej działalności, jak wskazuje organ I instancji. W ocenie wnioskodawcy twierdzenia organu, iż mpzp powinien wprost ustalać przeznaczenie terenu jako tereny do eksploatacji powierzchniowej kruszyw naturalnych, są błędne. Nadto podkreślono, że zakres eksploatacji złoża MIELENKO DRAWSKIE MD wyznaczono w obszarze zasięgu terenu oznaczonego na w/w rysunku jako obszar eksploatacji kruszyw. Tym samym w ocenie inicjatora postępowania w obowiązującym dla działki nr 119/27 mpzp brak jest zakazu wydobycia kopaliny, a nadto w obszarze zasięgu terenu oznaczonego na w/w rysunku mpzp jako obszar potencjalnej eksploatacji kruszyw, wobec czego planowane przedsięwzięcie nie będzie naruszało postanowień obowiązującego dla działki nr 119/27 mpzp, a zatem przyjęte przez organ I instancji stanowisko pozostaje w sprzeczności ze stanem prawnym i jako takie nie może się ostać. W dalszej części stanowiska przywołano regulację art. 80 ust. 3 o.o.s. oraz orzecznictwa sądów administracyjnych (vide wyrok NSA z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. akt II OSK 395/19 w którym podano, że poprzez naruszenie przepisów mpzp należy rozumieć okoliczność występującego w planie miejscowym bezpośredniego zakazu wydobywania kopaliny). Ponadto podano, iż w odniesieniu do obszaru przeznaczonego według p.g.g. do wydobywania kopaliny ze złóż, a więc wykonywania działalności określonej w art. 7 ust.2 p.g.g., postanowienia studium nie mają jedynie charakteru instrukcyjnego i wiążącego organ planistyczny na etapie uchwalenia mpzp, ale mogą określać w sposób bezpośredni wykorzystywanie nieruchomości w zakresie działalności określonej p.g.g.(vide wyrok NSA z dnia 24 lutego 2016 r. II OSK 1553/14).

W konsekwencji podniesionych zarzutów pełnomocnik inwestora wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, wobec wydania decyzji z naruszeniem przepisów postępowania oraz z uwagi na fakt, iż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie wraz ze zobowiązaniem organu I instancji do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym prowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.

Organ I instancji nie znalazł przyczyn do uwzględnienia odwołań we własnym zakresie przekazał w trybie art. 133 kpa odwołania do Kolegium celem dalszego procedowania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po wnikliwym zapoznaniu się z przedmiotem sprawy ustaliło i zważyło co następuje odwołania zasługują na uwzględnienie bowiem przedmiotowa decyzja została wydana z naruszeniem przepisów prawa, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy może mieć wpływ na wynik postępowania.

Na wstępie należy przedstawić chronologię zdarzeń mających wpływ na rozpatrzenie sprawy. Sprawa jest rozpatrywana przez Kolegium po raz drugi. Kolegium dotychczas decyzją z dnia 14 czerwca 2023 r., znak SKO.4170.1080.2023 uchyliło decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 7 marca 2023 r. nr ROŚ.6220.13.5.2022.ICH, a sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Decyzja Burmistrza Drawska Pomorskiego opierała się bowiem na błędnym przyjęciu, iż w sprawie zainicjowana wnioskiem z dnia 27 października 2022 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD realizowanego na działce ewidencyjnej nr 119/27 położonej na gruntach wsi Mielenko Drawskie, gm. Drawsko Pomorskie, pow. drawski, woj. zachodniopomorskie jest sprawą, która została już rozpatrzona decyzją ostateczną i zachodzi tzw. "res iudicata" – powaga rzeczy osądzonej.

Założenie niniejsze opierało się na ustaleniach poczynionych przez organ I instancji zasadzających się na przyjęciu, iż postępowanie to jest tożsame z postępowaniem zakończonym decyzją ostateczną Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z dnia 10 sierpnia 2016 r. SKO.4170.1170.2016, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego nr 6220/46/2016/WL z dnia 14 kwietnia 2016 r. umarzającą postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji odkrywkowej złoża naturalnego Mielenko Drawskie MD” na gruntach działki nr 119/27 o powierzchni 41, 2096 ha, obręb Mielenko Drawskie, gm. Drawsko Pomorskie. W ocenie organu I instancji - Burmistrz Drawska Pomorskiego jest więc związany wydaną w sprawie decyzją Kolegium z dnia 13 kwietnia 2012 r. uchylającą wcześniejszą decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 11 kwietnia 2011 r. nr ROŚ. 6220.6.2011.I i odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań i nie może w sprawie orzekać ponownie. Tymczasem warunkiem bezwzględny ustalenia tzw. powagi rzeczy osądzonej, jest analiza wydanej uprzednio decyzji administracyjnej z przedmiotem sprawy zainicjowanej wnioskiem. W postępowaniach niniejszych musi zachodzić tożsamość przedmiotowa i podmiotowa. Tożsamość podmiotowa występuje, gdy w sprawie występuje te same podmioty, zaś tożsamość przedmiotowa jest rozumiana gdy sprawa dotyczy tego samego przedmiotu. Dla stwierdzenia res iudicata musi wystąpić tożsamość dotycząca przedmiotu postępowania, tj. podstawy prawnej, podstawy faktycznej i treści żądania strony (vide wyrok NSA z dnia 18 czerwca 2020 r., sygn. akt I OSK 2022/19).

Jak podało Kolegium w decyzji z dnia 14 czerwca 2023 r. w analizowanej sprawie nie nastąpiła res iudicata, bowiem w okresie od wydania decyzji przywołanych przez organ I instancji (na potwierdzenie tezy o powadze rzeczy osądzonej) zmianie uległ stan prawny warunkujący rozpatrzenie niniejszej sprawy.

Godzi się podkreślić, że na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy –Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1133) do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadzono poprzez dodanie po ust.2 art. 80 ust. 3 w brzmieniu "3. W przypadku

działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony." Przepis ten na mocy art. 27 ustawy o zmianie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Następnie art. 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1563) dokonano zmiany art. 80 ust.3 w ten sposób, iż przepis ten otrzymał brzmienie "3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach."

Przepis ten wszedł w życie na mocy art. 25 ustawy o zmianie z dniem 29 sierpnia 2018 r. Zatem zestawienie samych dat wprowadzonych regulacji z wydanymi dotychczas decyzjami administracyjnymi pozwala na przyjęcie bezsprzecznych ustaleń, iż w stanie faktycznym analizowanej sprawy nie zachodzi „res iudicata”.

Warunkiem sine qua non zastosowania powagi rzeczy osądzonej jak już wcześniej podano jest tożsamość stanu prawnego, podczas, gdy tożsamość ta w realiach rozpatrywanej sprawy nie występuje. Należy także zauważyć, iż w uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. podano, iż (...) zamiarem ustawodawcy jest dostosowania brzmienia przepisu art. 80 ust.3 do brzmienia treści art. 7 ust. 1 ustawy Pgg. Przyjęte rozwiązanie nie tylko ujednotoci tożsame wymagania w obu ustawach, ale także przyspieszy wydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W obecnym stanie prawnym organy właściwe do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powołując się na przepis art. 80 ust. 3 ustawy, odmawiają bowiem wydawania tych decyzji, argumentując to ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym wręcz zgodności z tym planem (...).

Podsumowując pojęcie „nienaruszenia”(art. 80 ust.3 oos) oraz „zgodności” (art. 80 ust.2 oos) nie mogą być ze sobą utożsamiane, posłużenie się przez ustawodawcę dwoma różnymi pojęciami w przepisach odnoszących się do lokalizacji przedsięwzięcia wskazuje, że chodzi o dwa różne kryteria, w zależności od tego co jest przedmiotem przedsięwzięcia. Powyższa interpretacja zagadnienia, dokonana przez Kolegium ma także uzasadnienie z uwagi na wskazane cele regulacji wprowadzonych ustawą o zmianie z dnia 15 czerwca 2018 r., tj. dostosowanie treści przepisu do ustawy prawo geologiczne i górnicze, a także z uwagi na ogólne zasady wykładni prawa i dogmat o racjonalności prawodawcy. Posługiwanie się przez prawodawcę dwoma odrębnymi kryteriami w przedmiotowym zakresie nie może wiązać się z przyjęciem ich tożsamego znaczenia. Kolegium zauważyło również, iż akta administracyjne nie zawierają wykazu stron postępowania, kwestia ta winna zostać uzupełniona w ponownym procedowaniu przez organ I instancji, gdyż warunkiem zastosowania art. 74 ust. 3 ustawy oos jest ustalenie, iż

liczba stron postępowania przekracza 10, ustalenia te winny być poparte materiałem dowodowym tj. wydruki z ewidencji gruntów i budynków.

Ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji zrealizował wytyczne zawarte w decyzji kasatoryjnej Kolegium w zakresie sporządzenia wykazu stron postępowania oraz podjął się procedowania w sprawie. Jednakże w ocenie Kolegium wydana obecnie decyzja administracyjna narusza naczelne zasady postępowania administracyjnego zatem zasadnym staje się jej wyeliminowanie z obrotu prawnego, celem poczynienia dalszych ustaleń w sprawie. Przypomnieć należy, iż art. 80 ust. 3 ustawy oś określa kryteria oceny lokalizacji przedsięwzięcia zgodnie z którym w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach."

Jak uprzednio wskazało Kolegium w decyzji kasatoryjnej kryteria zgodności i nienaruszalności nie mają jednolitego znaczenia prawnego. Zatem w odniesieniu do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i które związane są z poszukiwaniem i rozpoznawaniem kopalin, organ właściwy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zwolniony z badania zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Natomiast dla pozostałych przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy - Prawo geologiczne i górnicze, a więc także wydobywania kopalin ze złóż jak w tej sprawie, norma z art. 80 ust. 3 ustawy wprowadza zmianę kryterium oceny lokalizacji danego przedsięwzięcia. Wynika to z tego, że nie jest już wymagane stwierdzenie jego zgodności z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, lecz tylko stwierdzenie, że takie przedsięwzięcie nie narusza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że dla stwierdzenia braku sprzeczności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie jest wymagane ustalenie w planie miejscowym, wskazujące na dopuszczalność prowadzenia takiej działalności gospodarczej. Ponadto ocena zgodności danego przedsięwzięcia powinna także uwzględniać dyspozycję art. 7 ust. 1 ustawy - Prawo geologiczne i górnicze. Powyższy przepis jednoznacznie stanowi, że podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy jest dozwolone, jeżeli nie naruszy przeznaczenia nieruchomości ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w odrębnych przepisach. Oznacza to, że naruszenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nastąpi, jeżeli np. w planie miejscowym zawarty jest bezpośredni zakaz wydobywania kopalin (vide wyrok NSA z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. akt II OSK 395/19). Tymczasem organ I instancji de facto przywołał niniejszą regulację jednakże dokonał wykładni prawa która jest tożsama z kryterium zgodności, skoro wyjaśnił, że mpzp winien ustalać wprost przeznaczenie terenu jako PE – tereny do eksploatacji kruszyw naturalnych. Odmawiając jednakże wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przyjął, iż inwestycja narusza zapisy tego planu, działanie to jest w ocenie

Kolegium nieuprawnione. Za trafnością wykładni przepisów dokonanej przez Kolegium przemawia analiza przepisów prawa materialnego. W myśl art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 977 ze zm.) plan miejscowy składa się z części tekstowej i graficznej. Część graficzna planu miejscowego stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą, tym samym postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową, jak i graficzną. Wobec tego nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem (vide wyrok NSA sygn. II OSK 2323/18 z dnia 25 września 2019 r. WSA we Wrocławiu sygn. akt II SA/Wr 155/22 z dnia 26 lipca 2022 r.) Zatem rysunek nie jest "lustrzanym" odbiciem części tekstowej, a dopełnieniem i zobrazowaniem jej treści.

Odnosząc powyższe na kanwę procedowanej sprawy negatywne rozstrzygnięcie dla inwestora oparte jest jedynie o wypis z planu zagospodarowania przestrzennego Gminy bez dokonania szczegółowej wykładni zarówno planu miejscowego jak i subsumpcji tej wykładni do zapisów art. 80 ust.3 ustawy ooś w kontekście planowanego przedsięwzięcia. W aktach administracyjnych brak jest dokumentu niniejszego planu, Kolegium odnalazło na stronach internetowych scan planu który nie zawiera jednak załączników. Z analizy postanowień ogólnych dokumentu wynika w myśl § 4 ust.1, że integralną częścią planu jest rysunek w skali 1:25000 dla obszaru Gminy oraz w skali 1:5000 dla poszczególnych jednostek osadniczych (...) Zgodnie z § 4 ust. 3 oznaczenia graficzne w rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu. Zatem plan miejscowy jako akt prawa miejscowego, podlega wykładni tak jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Wykładni postanowień planu należy przy tym dokonywać w pierwszej kolejności w oparciu o postanowienia zawarte w samym planie, jednocześnie wykładnia ta nie może być sprzeczna z normami prawa zawartymi w ustawach i rozporządzeniach. W przypadku, gdy plan miejscowy nie definiuje używanych w nim pojęć, wyjaśnienia tych pojęć należy poszukiwać w obiektywnie obowiązującym prawie (por. wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2018 r. sygn. akt. II OSK 81/17, LEX nr 2611463).

W ocenie Składu Orzekającego Kolegium, zamierzona działalność nie narusza przeznaczenia przedmiotowego obszaru w planie ustalenia te są dokonane w następstwie wykładni przepisów prawa miejscowego w jego części tekstowej i graficznej. Przypomnieć należy, iż zgodnie z wypisem z mpzp działka nr 119/27 ma przeznaczenie w części jako tereny rolnicze do potencjalnych zalesień oraz w części działki – tereny łąk i pastwisk. Rzeczony wypis zawiera również informacje dodatkową zgodnie z którą część ww działek znajduje się w granicy obszaru, który na rysunku obowiązującego planu w skali 1:25000 oznaczony jest linią ciągłą koloru fioletowego. Jak podano w wypisie brak jest wyjaśnienia w legendzie planu co przedmiotowa linia oznacza, a z informacji uzyskanej od autora planu wynika, że jest to obszar potencjalnej eksploatacji kruszyw, który został udokumentowany w zasobie złóż mineralnych Woliczno – Gudowo.

Wobec powyższego, zasadnym staje się uchylenie niniejszej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W ponownie

prowadzonym postępowaniu rzeczą organu będzie dalsze procedowanie sprawy zgodnie z wnioskiem inwestora w tym rozpoczęcie procesu uzgodnieniowego .

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Do sprzeciwu stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję - zgodnie z art. 64 b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 z późn. zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535). Wysokość wpisu stałego w sprawie sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także na portalu internetowym pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego - Agata Witkowska (spr.)

Członkowie

Iwona Szaranek Joanna Mojska

Otrzymują:

Pan

2. Strony postępowania – zgodnie z art. 49 kpa w związku z art. 74 ust.3 ooś
3. a/a.
4. Burmistrz Drawska Pomorskiego + akta
5. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie- WST w Koszalinie
6. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Drawsku Pomorskim
7. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile

